

- A co jeszcze widzicie po tej stronie rzeki?

- Stary kościółek - ktoś zawałał.

- Prawda, bardzo stary. To **kościół Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny**, który zostanie wybudowany w **1502** roku.
- Korni, a to co za brama? - zapytał chudy chłopak, w czapce z daszkiem.
- Ach, ta... Stara kiedyś na tyłach ulicy Piastów, prowadząca do pięknego ogrodu. Teraz jest tutaj, zapraszając na wycieczkę w czasie.

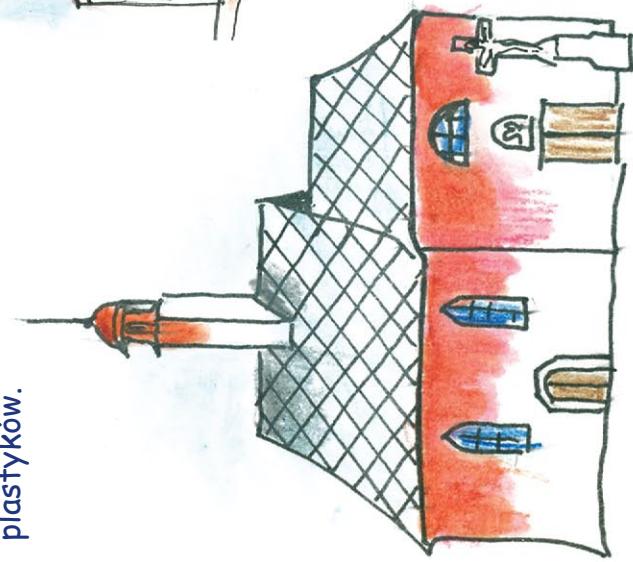
Zamknijcie na chwilę oczy i wyobraźcie sobie, jak przed wiekami tkacze pławili płótno w rzece. Teraz je otwórzcie. Czy widzicie podciennowe domki, jakie po nich pozostały?

Trzeba tylko trochę odwrócić głowę.

- Korni, a tam za drzwiami widać jakieś obrazy - zawałały dzieci.

- To **galeria sztuki „Mozaika”**.

Wstępimy do środka i zapoznamy się z twórczością noworudzkich plastyków.

„A co ještě vidíte na této straně řeky?”

„Starodávný kostelík,” zavolal někdo.

„Skutečně, je velmi starý. Je to **kostel Nanebevzetí Panny Marie**, postavený v roce **1502**.“

„Korný, co je to za bránu?” zeptal se štíhlý chlapec s kšiltovkou.

„Myslíš tenhle oblouk? Ten kdysi stál v krásné zahradě za jedním z domů v Piastovské ulici (ul. Piastów). Nyní je zde a zve vás na výlet do minulosti. Zavřete na chvíli oči a představujte si, jak tkalci před staletími máčejí plátno v řece. Ted' je otevřete. Vidíte domy s podloubím, které tu po nich zůstaly? Musíte jen trochu pootočit hlavu.“

Korný, tamhle za dverimi jsou vidět nějaké obrazy,” zvolaly děti.

„To je **umělecká galerie Mosaika**. Vejdeme dovnitř a prohlédneme si tvorbu novorudských výtvarníků.“